

[Elmquist.]

i 1930 at staa som Ordfører for det radikale Parti og udtale sig lige stik imod den Udtalelse, han var med til at afgive som sagkyndig i 1928.

Der skulde dog ikke være en saadan Forskel paa, hvad en Mand svarer, naar han bliver spurgt som sagkyndig, og hvad han svarer, naar han bliver spurgt som Politiker, efter at han er kommet ind i et politisk Parti.

Jeg kan ikke sige andet, end at det gør mig ondt at se det ærede Medlem i den Grad lade sig tvinge til at skifte Standpunkt, til at gaa væk fra det saglige Standpunkt, han indtog i Retsplejeudvalget i 1928, for nu at indtage et Standpunkt, som formentlig er mere i Overensstemmelse med det Parti, han nu er Medlem af — et Standpunkt, som for øvrigt, som det allerede er nævnt, er ganske i Strid med det Standpunkt, som det radikale Partis Ordfører paa det radikale Partis Vegne gjorde Rede for for 2 Aar siden; ogsaa dette kan ikke andet end forundre, at et Parti for 2 Aar siden gennem sin Ordfører kan udtale sig bestemt og i skarpe Vendinger imod det, man her vil gennemføre, og at det samme Parti saa 2 Aar efter kan gaa ind for dette Forslag med fuld Musik, ja endog ind for det i den Grad med fuld Musik, at man end ikke tillader, at der bliver prøvet paa at skaffe Klarhed i al den Uklarhed, der i Øjeblikket hersker. Og ikke mindst kan det, som sagt, forundre, at det ærede Medlem, der vel stadig er Medlem af Retsplejeudvalget, har nægtet Folketingets Udvalg Adgang til at gaa til dette for paa ny at faa dette Udvalgs rent saglige Udtalelse.

Man overlader altsaa nu til Domstolene at afgrænse Dommernes Ansvar, og man overlader til Domstolene at fortolke en Paragraf, som Lovgiverne allerede ved Lovens Vedtagelse er ganske klar over er ubestemt og i allerhøjeste Grad uklar. Jeg kan ikke se, at dette kan være Lovgivningsmagts Opgave. Der vedtages, det tror jeg, vi roligt kan sige, fra Tid til anden Lovforslag nok, som senere giver Anledning til Tvivl paa et eller andet Punkt, men hvor der er Undskyldning for, at der kan opstaa Tvivl; men at vedtage Love, der indeholder Bestemmelser, som Rigsdagen allerede den Dag, den vedtager dem, er paa det rene med er uklare og ubestemte, er efter vor Mening i Strid med Rigsdagens Værdighed.

Men det er det, man gør her, baade med Hensyn til Dommernes Ansvar, med Hensyn til, hvad der skal falde ind under Ordene: den formelle Affattelse af Skøder, og den

formelle Affattelse af Testamenter, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal holde sig til Dommerkantoret i den Jurisdiktion, man bor i, eller om man kan gaa udenfor Jurisdiktionen; ogsaa her siger den højtærede Justitsminister jo: jeg kan ikke afgøre det bestemt, det maa Domstolene afgøre, om Jurisdiktionsgrænserne er det afgørende eller ikke. Jeg synes, det havde været rimeligere, som det andet Mindretal og det Mindretal, jeg repræsenterer, har ønsket, om man i hvert Fald paa dette Punkt havde søgt at skabe Klarhed i Loven, men i Stedet for henviser man det til Domstolenes Afgørelse. Domstolene skal altsaa afgøre alle de Uklarheder, som man fra alle Sider er enig om, Lovforslaget i Øjeblikket er befængt med.

Af disse Grunde, og fordi vi finder det forkert, at Lovforslaget, hvis fornemste Formaal netop er at undgaa Sammenblanding af judicielle og administrative Beføjelser, fortsat muliggør en saadan Sammenblanding og paa en endog værre Maade, idet de Forretninger, der fremtidig skal udføres, for største Delen skal udføres paa Dommernes Ansvar — af disse Grunde kan vi ikke anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men maa anbefale ved tredie Behandling at stemme imod det.

Da vi paa den anden Side mener, saaledes som jeg ogsaa har gjort Rede for det, at man kan henlægge visse klare Forretninger til Dommerkantorerne, nemlig saadanne enkle og klare Forretninger, om hvilke man kan sige, at det er saa godt som givet, at der ikke kan opstaa Retstvist som Følge af dem, kan vi heller ikke gaa saa vidt, at vi kan stemme for det af det andet Mindretal stillede Ændringsforslag, hvorefter § 4 helt skulde udgaa.

Vort Standpunkt i denne Sag er altsaa dette, at man burde have givet sig Ro til at skabe Klarhed over § 4 i Lovforslaget, og hvad denne Paragraf egentlig indeholder, og specielt til at fjerne de Uklarheder, som man er enig om — det er næsten det eneste, man er enig om — findes i dette Lovforslag. Dette har man ikke villet. Vi maa derfor, som sagt, anbefale at undlade at stemme for det stillede Ændringsforslag, og ved tredie Behandling vil jeg anbefale at stemme imod Vedtagelsen af dette Lovforslag, som Rigsdagen efter vor Mening overhøvet ikke kan være bekendt at vedtage, som det foreligger, med den Uklarhed, der hersker med Hensyn til Forstaelsen af § 4.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Overfor det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelse